

τιμήν ταύτην παρά τοῦ Γραφικοῦ Κόσμου, ἥς ἡζιώθη ἐσχάτως καὶ ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργός.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Ὁ ἀγαπητὸς Φραδασίλης ἀπώλεσε ἀληθινὸν **Ἀγγελον**, τὸ μόνον ἄρρεν τέκνον του. Καταβάς εἰς Πειραιᾶ ἵνα ὑποδεχθῇ τὰ παιδιὰ του ἐκ τινος νήσου, εὔρε τὸ ἐν νεκρὸν, ἀποθανὸν ἐκ διφθερίτιδος ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου. Τὴν πρωτερίαν ἀκριβῶς εἶχε μουσικωτάτην ἐσπερίδα ἐκ τῶν οἰκείων του. Τί κωμωδία ἐπὶ τέλους εἶναι αὐτὸς ὁ θάνατος καὶ τί τραγωδία αὐτὴ ἡ ζωὴ!

Ἐρωτῶμεν, ἂν θέλῃ μάλιστα, παρακαλοῦμεν ταπεινότατα τὸν κ. Ὑπουργόν τῶν Ἑσωτερικῶν, τί προτίθεται νὰ πράξῃ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ τύπου καταγγελίαν αὐτῆς τῆς ἀκατονομάστου διαγωγῆς Πανεπιστημίου καὶ Κυβερνήσεως πρὸς τὸν ἐξοχώτερον μαθηματικὸν νοῦν, ὃν ἐγέννησεν ἡ νέα Ἑλλάς καὶ ἐθαύμασεν ὅλος ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος, πρὸς τὸν Καθηγητὴν Νικολαΐδην νοσοῦντα βαρῶς ἐν Μασσαλίᾳ. Δὲν πιστεύομεν ἡ ἀδιαφορία του νὰ προκαλέσῃ νέαν ὁδυνήραν ἐκπληξιν τοῦ δημοσίου.

Τὰ αὐτὰ ἀποτεινόμεν καὶ πρὸς τὴν Πρυτανεῖαν τοῦ Πανεπιστημείου.

Μεγαλειτέραν σάτυραν δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ὁ κ. Κουμουνδούρος ἢ στέφανον ἀρτίον. Ψωμί, τὰ ἄλλα βλακεία!

Τοῖς φιλτάτοις Συριοῖς ἀναγγέλλομεν ἐμφάνισιν τοῦ **Δαάκου** τῶν τὴν προσεχεῖ Τετάρτην.

Εὖγε! κύριε Δήμαρχε! εὐχαρίστως Σὲ ἀσπαζόμεθα καὶ τοι ὄζοντα ἐπιδημίαν καὶ τύφον· ὄχι διότι μᾶς ἐξεσκέπασες ἄγνωστον ἀγύρτην, ἀλλ' εἶναι τόσον εὐχάριστον νὰ μανθάνωμεν τὰς ἐναντίον τῶν διαφορῶν ταμείων τοῦ δημοσίου ἐπανειλημμένας ἐφόδους τοῦ Σιβιτανίδου τοῦ **Τη-λογράφου**· αὐτὸς πλέον θέλει περιορισμὸν, ἐκτὸς ἐὰν πρέπει νὰ μὴ διαλύσωμεν τὴν ἐπιστρατεῖαν διὰ νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τοιοῦτον ἀρειμάνιον χρυσοθήραν.

Ὁ κ. Κουμουνδούρος, ὅστις ἐν τῇ μετὰ τοῦ Σ. Ξένου ἀλληλογραφίᾳ ἐπιγράφεται **Δημητρίον**, ὅταν ἐπρότεινεν ἀντὶ τοῦ Βασιλέως νὰ λάβῃ αὐτὸς συνέντευξιν μετὰ τοῦ Σουλτάνου πιστεύομεν νὰ ἐσκέφθῃ τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ μετὰ τὴν συνήθη του ἀδιαφορίαν: Τί Γεωργίου, τί Δημητρίου!

Ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐκ τῶν νοθευσάντων τὴν κινήσιν φαρμακοποιῶν εἰς ἐσκότως τὸ ἴδιον αὐτοῦ τέκνον δούς ἐκ τῆς αὐτῆς νοθευμένης κινήσεως. Ὁ αἴθελε νὰ κάμῃ, ὡς φαίνεται, πειράματα ὁ νέος Οὐγολίνος!

[Ἐνεκα συμπτώσεως πολλῆς ἐργασίας ἐν τῇ τυπογραφίᾳ ἀντὶ τοῦ ἀγγελθέντος τριπλοῦ ἐκδιδόμενον μόνον διπλοῦν.]

τῶν ἐπιστράτων ἐνεργοῦνται κατὰ τρόπον ὅπως κωμικόν. Αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὴν εἰδήσιν, καὶ εἰς τὴν ἰδέαν, φαίνεται, ὅτε ὅπωςδῆποτε ἀριθμὸς τις ἀνδρῶν ἐξέρχεται τῆς ἀποκτηνώσεως, ἀνακτᾷ τὴν σωματικὴν του ἐλευθερίαν, ἀποσεῖων τὸν ζυγὸν τῶν ἀνωτέρων, εἰς τὴν ἰδέαν λοιπὸν αὐτὴν οὐδὲν σχόλιον φέρουσι ἢ ἀνφέρωσιν ἢ εἶναι λίαν ἀσθενὲς ἢ προδίδει ὑπολαβάνον συμφέρον διὰ τὴν ἀπόλυσιν εὐαριθμοῦ τάξεως.

Δι' ἡμᾶς ὅμως, ἡ ἀπόλυσις τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς τάξεις δὲν εἶναι τὸ ζήτημα ἀποκλειστικὸν ἀνμεταξὺ τῶν ἐπικούρων νοσοκόμων ἀπολυθέντων δὲν ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οἱ μὴ ἐπίκουροι, ἀλλ' οὐχ ἥσσον ὡς ἐκεῖνοι φοιτῆται τῆς ἱατρικῆς ἢ φαρμακευτικῆς. Διότι ὅταν τὸ ζήτημα περιορισθῇ ἕως ἐδῶ εἶναι πολὺ στενόν, πολὺ μικρόν, πολὺ λεληθότως συμφεροντικόν. Τάχα ἂν ἀπελύθησαν οἱ ἐπίκουροι διότι εἶναι φοιτῆται ἢ ἀνζητῶσι καὶ οἱ ἄλλοι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δὲν ὑπάρχουν καὶ φοιτῆται ἄλλων σχολῶν ἐκτὸς τῆς ἱατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς εἰς τὸν στρατὸν καὶ δὲν πρέπει ν' ἀπολυθῶσι κ' ἐκεῖνοι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον;

Ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ φωνάξωμεν ὅλοι ἀνέμεθα ἄνθρωποι, εἶναι ἡ **παρανομία** ἡ ὁποία ἐνεργεῖται διὰ νὰ παρατάσσεται πρὸ τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος ἢ μὴ χειμάρρους ἢ πορευομένου εἰς τὴν αἴθουσαν ἥτις θὰ χωρῇ τοὺς 30 ἢ 40 τοῦ κ. Χατζῆ-Πέτρου στρατὸς πολὺς, πυκνὴ ἢ ἐνοπλος νεολαία.

Καὶ τὸ πρᾶγμα εἶναι αὐτόχρημα παρανομία.

Τί τῶν δύο ἰσχύει; Ἡ ὑπογραφή τοῦ Βασιλέως προσυπογράφοντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἢ μόνη ξερὰ ξερὰ ἢ τοῦ δευτέρου; Τὸ βασιλικὸν διάταγμα ἢ ἡ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργοῦ;

Ὅταν ἀπελύθησαν οἱ προὑπηρετήσαντες καὶ οἱ λοιποὶ, ἀπελύθησαν διὰ Β. Διατάγματος.

Ὅταν ὅμως ἐκρατήθησαν ἐκ τούτων εἰς τὰς τάξεις, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς σώματα εὐρισκόμενα εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας, ἐκρατήθησαν δι' ἐγκυκλίου.

Κύριε Βαλτινέ, διατί ἀννέρεσθε Β. διάταγμα ἐν ᾧ εἵχατε προσυπογράψει; Ἡ μᾶλλον διατί περιωρίσατε τὴν δύναμιν του;

Εἰς ποίαν ὑπογραφὴν θὰ ὑπακούσουν οἱ σωματάρχαι; Εἰς τὴν τοῦ Γεωργίου σύρουσαν ὡς οὐρὰν καὶ τὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἢ εἰς μόνην τὴν τοῦ κ. Βαλτινοῦ;

Ἄν ὑπῆρχον ἄλλως τε στρατιῶται δικαιούμενοι ν' ἀπολυθῶσιν ἦσαν ἐκεῖνοι οἵτινες ὑπέστησαν ὅπως δῆποτε τοὺς κόπους τῶν ὁδοιποριῶν κατὰ τὴν κατάληψιν καὶ ὄχι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔμειναν ὅπου κατετάχθησαν χωρὶς ἴσως οὕτε δῶρον πορείαν νὰ ἐκτελέσουν καὶ μάλιστα ὡς ἐπίκουροι.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μέρος τὸ σοβαρὸν, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ τὸ κωμικόν.

Ἐκρατήσατε τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς, διότι ἔπρεπε νὰ παραταχθῶν πολλοὶ κατὰ τὰς εἰρηνικὰς εἰσελάσεις τοῦ βασιλέως εἰς τὰς διαφόρους πόλεις. Ἐ! μὰ σὸ Θεό σας! ἂν τάχα τὸ παραταχθόσμενον κατὰ τὴν εἰς Δομοκὸν εἰσοδὸν τάγμα δὲν ἔχει δύναμιν χιλίων διακοσίων, ἀλλὰ μόνον ἑξακοσίων, τί θὰ χάσῃ ἡ Μεγαλειότης του;

Ἰδοὺ τί θὰ χάσῃ! Ὁ ἀπεράσῃ μετὰξὺ δύο τριακοσιάνδρων στίχων, ἀντὶ νὰ χρεμετίσῃ τὸ ἄτι του μετὰξὺ δύο πεντακοσιάνδρων. Ὅσω διὰ τοὺς Δομοκηνούς, μείνατε ἡσυχοί. Αὐτοί, εἴτε 1000 εἴτε 500 παραταχθῶν, θὰ παί-

ζουν τὸ σκαμπιλάκι των, καθὼς καὶ ὅταν εἰσῆρχετο ὁ κ. Σούτσος ἀπρῶτος αὐτὸς ἐν ὀνόματι κλπ. καταλαμβάνων τὴν χώραν αὐτῶν, χωρὶς οὔτε αὐτὸς νὰ καταλαμβάνῃ τίποτε, οὔτε οἱ δομοκνηοί. Αὐτοὶ μάλιστα ἐκοιμῶντο τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου.

Ὅταν λοιπὸν ὁ βασιλεὺς δὲν χάνει τίποτε, οἱ χθὲς εἰσοῦλοι ἡμῶν ἀδελφοὶ πολὺ ὀλιγώτερον, ὁ Σούτσος ἀκόμη ὀλιγώτερον, διατὶ κρατεῖτε τοὺς ἐπιστράτους δούλους σας, κ. Βαλτινέ;

Ἐδῶ ἐπρεπε νὰ τελειώσωμεν, ἀλλὰ πρέπει νὰ σᾶς διηγηθῶμεν καὶ ἐν συμβάν. πολὺ συμβάλλον εἰς τὸ κωμικὸν τέλος τοῦ ἄρθρου μας.

Ἐπάρχει ἐδῶ μία πυροβολαρχία τάγματος ἐδρεύοντος ἐκεῖ εἰς τὴν Νέαν Ἑλλάδα—οὐχὶ τοῦ Καζάκη. Εἰς τὴν ἀναφορὰν οἱ προὔπηρετῆσαντες παρουσιάσθησαν ζητοῦντες ἀπολυτήρια, ἀλλ' ἀπελύθησαν εἰς τὰς φυλακάς.

Μετ' ὀλίγον ὁμῶς ὅλοι οἱ ἄνδρες τῆς πυροβολαρχίας εὐρίσκοντο εἰς τὰς φυλακάς διὰ νὰ κρατήσουν συντροφιά εἰς τοὺς συντρόφους των, οἱ ὅποιοι ἦσαν μάρτυρες ποθητῆς διαπάντας ἐλευθερίας.

Λοιπὸν διὰ νὰ μὴ παραπονοῦνται οὗτοι ζητοῦντες ἀπολυτήρια, ἐνῶ ἀνῆκον εἰς σῶμα ἐδρεύον ὅπου ὁ βασιλεὺς περιδεύει, καὶ διὰ νὰ μὴ φυλακίζωνται οἱ ἄλλοι, ἡ μᾶλλον, ὡς ἤθελεν εἶπει ὁ Σουρῆς:

Λοιπὸν γὰρ νὰ 'συχάσουν

καὶ τοῦτοι καὶ ἐκεῖνοι,

ὁ κ. Βαλτινὸς διατάσσει τὴν πυροβολαρχίαν νὰ μεταβῇ εἰς Λάρισσαν, ὅπως ἐνωθῇ μὲ τὸ ἐκεῖ τάγμα της!

Τελειώνωμεν διότι δὲν εὐρίσκομεν λέξεις οὔτε νὰ θαυμάσωμεν, οὔτε νὰ ὑβρίσωμεν.

Νέυ.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΣΥΡΑ.

Πρὸ ἐνὸς περίπου μηνὸς ὁ τόπος μας φιλοξενεῖται καὶ φιλοξενεῖ τὴν αἰοιδὸν Γιλβέρτην καὶ τὴν σύντροφον αὐτῆς Σάρραν, ἵαν πρέπη νὰ ὀνομάσῃ τις αἰοιδὸν τὴν μιμουμένην τὸν ἀλέκτορα ἐνίοτε, καὶ τὴν φοβίζουσαν ἀπὸ τῆς ἐξέδρας τοὺς θεατὰς περὶ τῶν ποτηρίων τοῦ ζυθοῦ των, μήπως τὸν ἴδωσιν ἐκ τῶν χειρονομίων τῆς ἀφθόνως χυνόμενον ὑπὸ τῆς τράπεζαν. Ἦτο θησαυρὸς κεκρυμμένος διὰ τὸ πλεῖστον τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεώς μας, γινώσκας μόνον εἰς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους Λακωνικοὺς κύνας τοὺς ἀνιχνεύοντας τὴν δορκάδα.

Ὁ πρῶτος Νεύτων ἀνεκάλεψε τὴν ἑλξιν τῶν ἀνθρώπων, ὥστε μεγαλοφύστερος ὁ δεύτερος τοῦ πρώτου. Νεύτων καὶ ἄλλοι ἀφ' ἐνὸς, πρόξενος Γάλλος ἀφ' ἐτέρου, ἠδυνήθησαν νὰ μεταπεισῶσι τὸν Φουστὲ τῆς πόλεώς μας τοῦ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ ποτε τὰ τοιαῦτα ἐν τῇ πόλει. Ὁ ἐν λόγῳ ἀστυνομὸς ἐφήρμοσεν ὅλας τὰς ἀρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις, οἰκοδομήσας καὶ νέας, ὡς τὴν περὶ καφρνείων, ἅτινα ὑποχρεοὶ νὰ κλείωσι τὸ μεσονύκτιον, καὶ τὴν κατὰ τὴν ἑορτὴν ἀπαγορεύειν τῆς ἀγορᾶς τῶν ὀψιμῶν μέχρι τῆς ἐνάτης τῆς πρωίας. Κατὰ τοιοῦτου Ἀργου τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, οὐδὲν ἔχει νὰ παραπονεθῇ τὸ κοινὸν τῆς Σύρου, ἀφοῦ μάλιστα εἶναι ἀντάλλαγμα δημαρχικοῦ κρήνου, ὃν αἱ χεῖρες

τοῦ ἈλφαΚοῦ ἔθεσαν εἰς ἀγγεῖον χημικῶν ἀναλύσεων ὅπως διατηρῇ καὶ αὐξάνῃ τὴν ὁσμήν του. Πέμπτη ἦτο ἡ ἡμέρᾳ τῆς ἐνάρξεως καθ' ἣν ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κοινοῦ τὰ σπαργῶντα μέλη τῆς Σάρρας, καὶ οἱ Ἰνδικοὶ κάλαμοι τῆς Γιλβέρτη. Εἰς δὲ τὸν ὀξυδερκῇ παρατηρητὴν ἡ Σάρρα ἔφινε νὰ διαβλέπῃ καὶ ἄλλα ἐκτὸς τῶν ἐν ἐκθέσει μελῶν, ἔνεκεν ἀμελείας ἐπὶ τοῦ προπατορικοῦ ἐνδύματος οὗ τὴν ἀνάγκην τὸ πρῶτον ἡσθάνθησαν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ. Ἐὰν θέλετε, σᾶς γράφω περισσότερα ἄλλοτε.

Μισός.

Σ. Σ. Μάλιστα, θέλωμεν καὶ παραθέλωμεν. Ἐπιθυμοῦμεν μάλιστα νὰ μᾶς γράψετε περὶ ὧν, διὰ νὰ γίνετε ἀπὸ μισός, ὀλόκληρος.

Ἡ διεύθυνσις.

Ὁ κομψὸς ποιητὴς τῶν Ἰστωῶν Ἀράχνης κ. Γ. Δροσίνης εἶχεν ἀποστείλει ἀντίτυπον τῆς συλλογῆς του συνοδεύσας εἰς τὸν ἑτοχον Γάλλον ποιητὴν κ. Κοππὲ, τοῦ ὁποῖου στίχους τινὰς εἶχε προτάξει ἀντὶ προλόγου. Εἰς ἀπάντησιν ὁ ποιητὴς τοῦ Διαβάτου, εἰς τὸν ὁποῖον ἴσως ἐντὸς ὀλίγου ἀναπετάννυνται αἱ πύλαι τῆς ἀκαδημαϊκῆς ἀθανασίας, ἔπεμψε τῷ φίλῳ κ. Δροσίνῃ τὴν ἐπομένην λίαν ἀξιανάγνωστον ἐπιστολήν:

Paris, 24 7bre 1881.

Monsieur

J' ai reçu Votre volume, sans pouvoir le lire, à mon grand regret; car depuis longtemps j' ai oublié le peu de grec que j' ai fort mal su au collège, et à peine serais-je capable de traduire encore une fable d' Esope. Un ami, plus heureux et moins ignorant que moi, feuilletait hier devant moi Votre livre. A travers son grec classique, il comprenait à peu près Votre grec moderne, et il y reconnaissait ce soin de la forme, cette virtuosité, dont maintenant la poésie ne peut plus se passer. Ce sont ses compliments—et non les miens, hélas! que je vous transmets; mais ce que j' ai le droit et le plaisir de Vous dire, c' est ma vive reconnaissance pour la sympathie que vous me témoignez par Votre prologue où je me retrouve et par Votre flatteuse dédicace.

Je vous serre fraternellement les mains.

François Coppée.